

# Straža v viharju

Izhaja vsak četrtek • Posamezna številka stane Din 1.50  
Celoletna naročnina Din 35.— • Čekovni račun: „Straža v viharju“, Ljubljana, št. 16.790

Izdaja: Konzorcij „Straže v viharju“ (A. Tepež) • Urejuje: L. Klauž  
Uredništvo in uprava: Ljubljana, Miklošičeva 5 • Tisk Jugoslovanske tiskarne (K. Čeč)

Ljubljana, 30. marca 1939

Leto V — Številka 24



## POZOR!

Dejstva, ki so do temeljev pretresla komaj dvajsetletno zgradbo povojne Evrope, so preresna, da bi mogla služiti komukoli kot voda na mlin za strankarsko-skupinsko ali doktrinalno-politično propagando. Toda njih pomen je tako silen in njih posledice tako priprosto jasne, da se mora pred njimi ustaviti vsak narod in si izprašati vest.

Na ruševinah svetovne vojne je obležal smrtno ranjen vsemogočni vladar devetnajstega stoletja: liberalizem. Ta abstraktna formula, ki je negirala najbolj neposredne življenjske resničnosti, ta mehanični obrazec kozmopolitsko-racionalistične, laično-humanistične mimonarodne mistike, je življenjska razmerja spačil v kup razvezanih konfliktov med bistvenimi prvini socialnega življenja: med moralo in politiko, svobodo in pravičnostjo, socialno oblastjo in osebnostjo, narodnim občestvom in razrednimi egoizmi, med pohlepimi imperializmi finančnim grupam zasuzjenih vlad.

Razočaranje nad štiriletnim klanjem za kaprice tega anarhičnega malika je, podžgano z dinamično napetostjo med cinizmom zmagovalcev in brezmočnim gnevom premaganih, pognalo napol podivjane množice v obup, ki je dobil svoj politični izliv v boljševiškem valu, ki se je dan po premirju razlil po vsej Srednji, Vzhodni in Južni Evropi. In dočim so se drugi narodi izkopal iz tega dušečega plazu, je slovanska Rusija obležala pod njegovo težo. In slovanski narodi, ki niso nikdar imeli mnogo prijateljev, so izgubili svojo ponosno zaščitnico, ljubosumno Matjuško...

Italija je ubrala pot fašizma, ki je narod prvič organiziral in mu dal velikopotezni nacionalni program. In od tedaj je Italija na pohodu...

Francija in Anglija sta se okitili z lavorikami zmagovalcev in se brez novih želja vrnili nazaj v liberalni kvietizem.

Narodi, v katerih zgodovini ima svetovna vojna nacionalno-osvobodilni pomen, ker jim je odprla vrata politične samostojnosti, se po premirju niso znašli. V tem tavanju so se odločili za formulo liberalizma, ker je to pač bila stara zastava zmagovalcev. In tako so se

pognali v meglo, v kateri niso več videli lastne narodne stvarnosti in zato niso našli politične oblike, ki bi tej stvarnosti odgovarjala. Ustave so se prepisovale, administrativni sistemi kopirali. Nobeno veliko geslo, ki bi politično mladim narodom pokazalo njihovo zgodovinsko odbožje Previdnosti jim odmerjeno vlogo na prostoru, ki jim je bil dan v samoureditve, ni bilo izgovorjeno. Zato tudi noben velik problem ni bil rešen.

Nemčija si je opomogla. In komaj je prišla k sapi, že je našla svojo nacionalno mistiko, okrepljeno z instinktivno reakcijo premagane naroda. In je udarila v korak...

Kar se ni vzdramilo iz razvezanega liberalizma, je danes brez volje in moči.

## Razgled po Evropi

V noči od 14. do 15. marca je predsednik češke države izročil usodo češkega naroda in češke države v roke Hitlerja in Hitler je sprejel češki narod pod varstvo nemške države. Hitler je zapovedal nemškim četam, da vkorakajo na Češko in Moravsko.

Protektor Češke in Moravske, ki je zastopnik nemške vlade, ima pravico zahtevati obvestila o vseh ukrepih vlade češkomoravskega protektorata in pravico veta proti ukrepom vlade... Lahko tudi sam da odloke, ki so v splošnem interesu...

Dne 15. marca je Hitler na Hradčanih, simbolu češke zgodovine, samobitnosti, državnosti.

Proklamacija pripoveduje Čehom, da so nemške čete vkorakale zgolj zaradi vzdrževanja miru in reda.

Znani gospod Bürckel, ki je na Dunaju proti kardinalu Innitzerju imel silno sovražen govor, je guverner Moravske, Henlein, prejšnji vodja sudetskih Nemcev pa Češke.

Hitler dekretira: Češka in Moravska sta nemški protektorat.

Angleška spodnja zbornica izjavlja, da je postopanje Nemčije kršitev mednarodne pogodbe, sklenjene v Münchenu.

Slovaška »prosi Hitlerja za varstvo«. Chamberlain izjavlja na zborovanju v Birminghamu: »Britanski narod je razočaran, ker

Kar se je predalo boljševizmu, se vije in premetava v revolucionarnih krčih uporov, političnih umorov in državljskih vojen.

Kar se družijo s komunizmom in mu daje potuho, se kot okuženo in oslajeno po tem bacilu razkroji ali celo razpoči, tako da se izpolnjuje papeževa beseda, da je usodno družiti se s tem nestvorom.

In Jugoslavija? Kaj je njeno poslanstvo na njenem prostoru? Naša zemlja nam govori o bogatih žitnih poljih in naprednem gospodarstvu, naše podzemlje o rudah in industriji, naše morje o prekomorski trgovini, naša geografska lega o prometnih zvezah med Srednjo Evropo in Balkanom ter Orijentom, naša narodna situacija o bratskem sporazumu med Srbi, Hrvati in Slovenci, naša zgodovina in tradicija pa o krščanski preureditvi vsega državnega življenja.

Komunistična himna, od katere odmeva ponovno beograjska univerza, je dokaz, da mladina na beograjski univerzi ni na višku svojega zgodovinskega poslanstva. Kako dolgo naj poslušamo še take pogrebne melodije?

so se monakovska upanja tako zelo izjalovila...

Francoska zbornica izglasuje ministrskemu predsedniku Daladieru polno moč, da za osem mesecev ukrepa vse potrebno za obrambo države in to brez parlamenta.

18. marca: Francija in Anglija sporočita nemški vladi, da ne priznata aneksije Češko-slovaške.

20. marca: Lord Halifax je izjavil v angleškem parlamentu: »...Verjetno je, da je bil Čehom stavljen ultimatum in da so oni zaradi grožnje s silo in da bi rešili svoj narod pred raznimi strahotami, pristali na kapitulacijo... Svet ne bo pozabil, da se je Hitler meseca septembra lanskega leta skliceval na načelo samoodločbe narodov; zdaj je prišel v očitno nasprotje s tem načelom, ko je izvršil dejanje, ki jemlje pravice, na katere se je Nemčija lani sklicevala.«

21. marca: Nemčija je poslala litvanski vladi ultimativno zahtevo, da se mora memelsko ozemlje nemudoma izročiti Nemčiji po načelu o samoodločbi narodov, ker to odgovarja želji nemškega prebivalstva v Memelu. Memel je edino pripravno pristanišče Litve. Ozemlje meri 2848 km<sup>2</sup> in šteje okrog 150.000

## Današnja številka vsebuje:

**Francozi o lanskem kongresu Pax Romane**  
**Slovansko poslanstvo**  
**Realno gledanje na Češko in Masaryka**  
**Kongres medicincev**  
**Program študijskih dni Pax Romane**

ljudi. Litvanska vlada je morala pristati na to zahtevo.

23. marca: Slovaška je prišla pod protektorat Nemčije; sporazum med Slovaško in Nemčijo predvideva, da ima nemška vojska vedno pravico zasesti vojaške ustanove med zahodno mejo Slovaške in vzhodnimi gorovji; nemški podaniki, ki delajo pri graditvi vojaških ustanov, spadajo pod nemško jurisdikcijo.

Dne 25. marca se je sestel v Pragi odbor nove enotne narodne organizacije pod predsedstvom A. Hrubyja in sklenil razpust vseh političnih strank in koncentracijo češkega naroda v eni sami totalitarni stranki; likvidirajo naj se poslanska zbornica in senat ter vsa deželna in samoupravna zastopstva; edini nosilec vse politične moči bodi novi odbor, člani odbora so se zavezali pod častno besedo, da ne bodo člani prostozidarskih lož: torej totalitarni režim.

Dne 26. marca: Mussolini je dejal ob proslavi dvajsetletnice ustanovitve fašističnih organizacij:

»Otročji so poskusi omajati os Rim-Berlin. Izjavljam najodločneje, da se je to, kar se je zgodilo v Srednji Evropi, moralo neizbežno zgoditi. Dodal bom še to, da nima nihče, ako se to vprašanje gleda s stališča morale, pravice vreči prvi kamna. — Nazadnje izjavljam, da bi države z avtoritativnimi režimi v primeru, če bi prišlo do ustanovitve zveze proti njim, ... prešle iz obrambe v napad in sicer na vseh koncih zemlje. Zadnje ter osnovno in usodno načelo je: treba se je oboroževati, treba je povečati število tankov, bojnih ladij in letal. Že stoletja je namreč znano geslo: Gorje neoboroženim!...«

Kaj naj rečemo k vsemu temu?  
1. Mednarodno pravo, mednarodne pogodbe so svete

2. Država Čehov in Slovakov je izginila: to nas kot Slovane neizmerno boli; sosedom veljamo za inferiorne.

3. Kampanja proti Tisu in predstavnikom Slovakov kot »katoliškim« izdajicam Čehov je prav tako zlobna, kot če bi kdo zameril človeku, da je skočil skoz okno goreče hiše, da bi si vsaj rešil življenje, čeprav si pri skoku polomi ude. (Dalje na 2. strani.)

**Radi velikonočnih počitnic bo izšla prihodnja številka Straže 20. aprila.**



4. Samo odločba je za Čeha in Slovence vsekako trikrat bolj opravičena kot za sudetske Nemce, ker jih je trikrat toliko.

5. Materializem, husitsko, protikatoliško hujskanje Čehov proti cerkvi, proti Slovakom je gotovo vsega obžalovanja vredno,

v luči svet obvladajoče božje Previdnosti in Pravičnosti si lahko mislimo, da Bog kaznuje grehe čeških frimasonskih državnikov,

6. Načelo »geopolitike«, ki jo je spisal general in profesor Haushofer, pravi: »Sedanja doba misli samo v velikih prostornih dimenzijah: drobiž malih držav srednje Evrope, pa tudi Belgije, Holandije, Danske, Švice, Grčije so paberki in odlomki, ki nimajo upravičenega obstanka, ker ne morejo voditi samostojne politike; to nam odpira obupno perspektivo za bodočnost malih držav in tolaži nas samo vera, da je Bog, ki ima usodo narodov v rokah.

7. Hitler na Hradčanih, Henlein v Pragi, Bürckel v Brnu,

9. »Napad na vseh koncih zemlje«, »treba se je oboroževati, povečati število tankov« — je divja pesem vojne in ne moremo z njo soglašati. Spomnimo se napovedi papeža Benedikta XV.: Z orožjem in s silo se pravi mir med narodi ne da doseči: državniki in diplomatje bodo morali vzeti v roke dekalog in ga do temeljev premišljevali.

Predlagamo v ta namen zaprte duhovne vaje vsem diplomatom in državnikom s postom ob kruhu in vodi ves teden...

V vseh cerkvah sveta naj bi narodi Boga na kolenih prosili, da Bog državnike razsvetli...

## Zgodovina bolnišnic

Prve bolnišnice so začeli graditi že v zgodnjem srednjem veku, in sicer datirajo najstarejše iz 4. stol. po Kr. Spočetka niso imele tega značaja kot ga imajo danes, namreč, da bi redno sprejemale bolnike ter jih oskrbovale. Njih namen je bil, služiti za zavetišča potnikom. Le od časa do časa so vanje sprejemali tudi bolnike. Ti azili, ki so se nahajali po samostanih, so dobili polagoma značaj bolnišnic ter sirotišnic, kjer so poleg bolnikov tudi sirote našle gostoljubno zavetje. Oskrbovali so jih verniki s svojimi darovi, vodili pa so jih duhovniki. Cerkev je bila, ki je dala pobudo za to delo usmiljenja.

Najstarejša bolnišnica, o kateri je ohranjena letnica, je bila ustanovljena v Lyonu l. 542. Danes nosi ime Hôtel Dieu de Lyon. Vzgladu kristjanov so sledili mohamedanski Arabci v Španiji ter so v Kordovi ustanovili krasno bolnišnico z odličnimi zdravniki. Povsod se je razvila nekaka plemenska tekma v gradnji bolnišnic. In vse to je nastalo na pobudo rimske Cerkve.

Danes Cerkev mnogo očitajo, ne mislijo pa na veliko delo na kulturnem, socialnem in zdravstvenem polju, ki ga je ista Cerkev izvršila v srednjem veku in ga vrši danes. Na to naj bi pomislili zlasti tisti, ki preganjajo usmiljenke iz bolnišnic ter jih nadomeščajo z laičnimi sestrami.

## Poravnajte naročnino!

### Tekma v oboroževanju

Amerika sanja o budgetu 22 milijard frankov za oborožitev.

Francija misli za budžetno leto 1939/40 na dodatni budžet v znesku 4 milijard, kot dodatek k navadnim letnim vojnimi stroškom.

Kam gre Evropa?

# Študijski dnevi in mednarodni shod Pax Romane v Sarnenu (Švica) od 12. do 17. aprila 1939

ZTO. Ker bo letošnji kongres Pax Romanae v oddaljeni Ameriki, bodo študijski dnevi o veliki noči v Švici, da bi se vsaj enkrat v tem letu mogli sestati akademski zastopniki katoliških narodov. Spored dela je sledeče:

12. aprila: Zvečer: Abbé Gremaud: »Smisel in metoda dela študijskih dni.«  
R. Salat: »Notranja organizacija zveze katoliških študentov.«

13. aprila: Dopoldne: Prva delovna seja: Krajevna organizacija kot celica dela na univerzi.

Po uvodnem ekspoziju razprava v treh skupinah:

- Metode za izobrazbo (versko, strokovno, kulturno, civilno, socialno) pri krojenju trenutnim potrebam.
- Družabno življenje in prosti čas študenta pod okriljem društva.
- Študentje — duhovni voditelji — starešine — profesorji. Medsebojna izmenjava sklepov vseh treh skupin.

Popoldne: Druga delovna seja: Odnosi med narodno zvezo in krajevnimi društvi.

Po uvodnem ekspoziju razprava v treh skupinah:

- Kako naj narodna zveza podpre krajevna društva.
- Sredstva, da zagotovimo stik med zvezo in krajevnim društvom ter posredno s posameznimi študenti.
- Organizacija kongresov, študijskih dni in drugih zvezinih manifestacij.

Medsebojna izmenjava sklepov vseh treh skupin.

Zvečer: Prijateljski večer.

Poročila delegatov o življenju njihovih zvez.

14. aprila: Dopoldne: Tretja delovna seja: Trdna materialna podlaga organizacije.

Po uvodnem ekspoziju: razprava v treh skupinah:

- Organizacija stikov starešin z zvezo.
- Proračun.
- Publikacije.

Izmenjava sklepov vseh treh skupin.

Popoldne: Vožnja z ladjo po jezeru štirih kantonov.

Zvečer: Narodni švicarski večer s sodelovanjem krajevnih organizacij in domačega prebivalstva.

Turistični švicarski filmi.

## Francoski odmev o lanskem kongresu Pax Romane v Sloveniji

Izšlo je četrletno poročilo francoske katoliške dijaške zveze, ki prinaša o lanskemu kongresu sledeče poročilo:

Narava je oblagodarila blejsko pokrajino. V svoji muhavosti je zbrala tukaj toliko najrazličnejših stvari, da celotna slika spominja na delo bogatega razvajenega otroka, čigar igrače so tako bogate in mnogovrstne, da kopiči vse vprek stvari, od katerih bi že vsaka posamezna zadovoljila njegovega vrstnika.

Tako imamo tukaj krasne gore; sredi gora, prijazno, otroško čisto, okroglo jezero; sredi jezera stožčast, koničast otok; sredi otoka prijetno, kmečko cerkvico z zelenim zvonikom; sredi cerkvice vrv, in če potegneš zanjo in pozvoniš ter si pri tem nekaj želiš, se ti želja še isto leto izpolni!

15. aprila: Dopoldne: Četrta delovna seja: Pax Romana — narodne Zveze — krajevna društva.

Po uvodnem ekspoziju razprava v treh skupinah:

- Sredstva da zagotovimo trden stik Pax Romanae s študenti po narodnih zvezah in krajevnih društvih.
- Ostvaritev navodil Pax Romanae (kongresi, študijski dnevi, dnevnik, okrožnice, specialna tajništva) v zvezah in društvih.
- Praktične možnosti, da zainteresiramo za Pax Romano študente in starešine v vsakem vseučiliškem središču.

Izmenjava sklepov vseh treh skupin.

Popoldne: Peta delovna seja: Mednarodni shod Pax Romanae.

- Poročila o mednarodnem položaju.
- Finance.
- Pomožna akcija za španske katoliške študente.
- Organizacija za sprejem tujih študentov zlasti med počitnicami.

Zvečer: Študentovski večer pod predsedstvom g. Alojzija Sallina.

Film o slavnosti SES (švicarska dijaška zveza).

16. aprila: Dopoldne: Medzvezni shod (nadaljevanje):

- Ameriški kongres.
- Delo Pax Romanae na mednarodnem področju.

Popoldne: Romanje v Ranft k sv. Nikolaju de Flue, narodnemu švicarskemu svetniku.

Predavanje o katoliški Švici.

Te Deum v kapelici v Ranftu; obisk groba sv. Nikolaja de Flue v sahselski cerkvi. Pozdrav vlade obwaldskega kantona (govori g. Walter Amstalden, drž. svetnik). Povratek v Sarnen.

Zvečer: Zaključni večer.

Zaključek študijskih dni (abbé Gremaud). Zaključni govor g. Edvarda Kirchnerja, predsednika Pax Romanae.

17. aprila: Bernski dan.

Vsako jutro skupna sv. maša s svo. obhajilom.

Če bi kdo želel udeležiti se teh študijskih dni, morda kdo od gg. starešin, naj to čimprej sporoči Slovenski dijaški zvezi.

šče v socialnem vprašanju, je predavatelj sijajno obrazložil njen nauk pravičnosti in ljubezni; smatra, da je liberalni kapitalizem doživel polom in da se razvija mistična, marksistična revolucionarnost, ki povzroča fašistične reakcije. Pozitivno stališče Cerkve je v tem, da proglašuje miroljubno sodelovanje gospodarske družbe z lojalnim sodelovanjem strokovnih organizmov s stališča občega blaga. Toplota in iskrenost g. Simona, utemeljenost in elegantna oblika njegovega podajanja so napravile na poslušalstvo najgloblji vtis. Pokazalo se je, kako zna Francija razumeti in služiti nauku Cerkve.

V ponedeljek, 29. avgusta pa je govoril kanonik Cardijn o psiholoških in moralnih pogojih za socialno akcijo izobraženca. Prvo dejanje je pridobitev lastnega okolja. Nato pridejo stiki in sodelovanje. Pred svojim predvajanjem je kanonik Cardijn predvajal film o kongresu Žosistov v Parizu.

Bilo bi predolgo naštevati ves potek kongresa. Vendarle omenimo pričetno sejo ob navzočnosti notranjega ministra dr. Korošca, na kateri so govorili delegati sedemnajstih narodnosti. Omenimo tudi delovni dan komisij, kjer so poglobili in natančneje izdelali razna poročila.

Kar se tiče bivanja na Bledu, so nas naši slovenski prijatelji očarali. V čudoviti noči so nas povabili na sprehod po jezeru, z mnogobarvnimi lampijončki razsvetljene ladje so spremljale plavajočo godbo, na obrežju pa je migotalo tisoče sveč, ki so kot žareči prstan oklepale jezero... bil je vilinski prizor!...

Drugi večer smo slišali zbor slovenskih študentov, ki so očarali poslušalstvo s krajevnimi domačimi pesmimi, ki nam jih je tolmačil duhovnik g. Natlačen, o katerem se ne bo dalo nikoli povedati kako se je žrtvoval za uspeh kongresa.

Razen teh že v programu predvidenih oficialnih zabav, je bilo še mnogo drugih prijetnih trenutkov: zajtrki na terasah ob jezerskem obrežju, kopanje, veslanje. Bilo je toliko prilik za medsebojno spoznavanje in spoštovanje. Posebno ganljivo je bilo za člane francoske delegacije, ko so videli s kakim veseljem so jih srečavali in s kakim zanimanjem so skušali zvedeti od njih, kaj mislijo in kaj delajo v Franciji.

Zaprta seja je bila v Ljubljani. Tukaj je dotedanji predsednik Pax Romanae dr. Maks Vraber, izročil svojo predsedniško čast novemu predsedniku, Američanu g. Kirchnerju. Roger-Maillet pa je per acclamationem obdržal svoje podpredsedniško mesto.

Francoska skupina.

## Katoliška cerkev — edina mednarodna sila

»Basler Nachrichten«, vodilni protestantski dnevnik Švice, piše:

Izvolitev papeža Pija XII. je dokazala, da je rimska cerkev pripravljena na vse, če treba tudi na borbo.

Že zbor kardinalov je bil vzoren primer sijajne »mobilizacije« brez zavlačevanja in tudi brez prenašanja. Ob tej priliki so prišli kardinali iz vsega sveta. V resnici močna demonstracija cerkvene vesoljnosti.

Še močnejša je bila demonstracija cerkvene edinstva, ki se je pokazala ob kratkem trajanju konklava. Že pri prvem glasovanju, ko mnogi kardinali običajno ne glasujejo končno veljavno, je ime kardinala Pacellija že zbralo polovico glasov in že pri tretjem glasovanju je bila dvetretjinska večina ali celo soglasnost razen glasu samega Pacellija dosežena. Primer, ki kaže, kako je kardinalski kolegij dorastel današnjemu resničnemu cerkvenemu in svetovno-političnemu položaju. Odkar je Društvo narodov tako oslabiljeno, je rimska cerkev edini mednarodni organizem, ki je še v polni moči... morda zato, ker je duhovni organizem. Z napetostjo gledamo, kako se bori z organizmi svetovne sile.



## Slovansko poslanstvo

Že površen pogled na zemljevid Evrope nam pove, da ga skoraj ni slovanskega naroda, ki bi sam imel na prostoru, kjer biva, vse pogoje za ugodno državno življenje. Mnogo lažje bi rekli, da so slovanski narodi življenjsko drug na drugega navezani. Da si življenje samo ohranijo, da dobe pogoje za kolikor toliko ugoden razvoj vseh svojih sil, morajo graditi s sorodnimi sosednimi narodi skupen dom — skupno državo.

### Usodna zabloda

Državno življenje slovanskih držav po svetovni vojni pa nam brez izjeme potrjuje, da so vsi državniki v večji ali manjši meri podlegli **usodni zablodi, kakor da bi bila njihova prva naloga v tem, da poenotijo že prebujene narode, ki so svojo narodnostno bit že povsem jasno izoblikovali, samo zato, ker so pač v isti državi. Če so nekateri hoteli pri tem uveljaviti popolno politično, gospodarsko in kulturno premoč naroda, ki je obvladal sedež državnega ustroja, je bila to ne samo zabloda, ampak zavesten zločin.**

### Nauki zadnjih političnih sprememb

Zadnje spremembe na političnem zemljevidu Evrope vsiljujejo vsakemu mislečemu človeku vprašanje, zakaj je moralo do tega priti. Vzrokov, povodov in pretvez bi lahko našli precejšnje število. Toda dva vzroka moramo predvsem podčrtati: **liberalizem v vseh njegovih obrazilih in komunizem.**

Pretirani individualizem je kazal državnikom samo posamezne državljanke, da so pozabili, da žive ti državljani v krogu svoje družine, da po njej pripadajo narodu in šele po njem sestavljajo državo. Teh naravnih vezi niso videli. Povezali so državo neposredno z vsakim posameznikom in uvajali protinaravni centralizem.

V svoji namišljeni svobodoljubnosti so izrivali iz javnosti vero, uvajali laične šole, opravičevali nramno nedovoljena početja z narodnostno potrebo in koristjo. Zapuščali so naroda, ki koreninijo v veri in iz nje črpajo svojo moč. Niso hoteli prislusniti utripom življenja svojih narodov — raje so hodili po vodilne misli, po načrte za delo in celo po ukaze v protinarodne prostozidarske lože.

## Nedeljske misli

Na cvetno nedeljo  
V cerkvi je pred mašo blagoslov oljk. Za blagoslov je predpisan poseben obred, ki se konča s slovesnim obhodom duhovščine in ljudstva po cerkvi in okrog cerkve. Med procesijo zbor pevcev prepeva. Blagoslov oljk, procesija in petje nas spominja Jezusovega slovesnega vhoda v Jeruzalem. Takrat so Jezusu hiteli otroci naproti. In v rokah so nosili palmovce veje in glasno so mu vzklikali: »Slava na višavah! Blagoslovljen, ki prihajaš z bogastvom svojega usmiljenja.« Množice so mu hitele s cveticami in palmami naproti in klicale: »Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu.«

Po blagoslovu je maša, ki v ničemer ne spominja na cvetno nedeljo. V vseh molitvah našega besedila veje resnost in žalost velikega tedna.

Zamislimo se nazaj v tiste čase, ko se je ose to, kar danes liturgija predstavlja, v resnici godilo. Judovska množica je na cvetno nedeljo privedila Jezusu tako slovesen vhod v Jeruzalem, da so njegovi sovražniki stopili kar v ozadje. Med seboj so govorili: »Vidite, da nič ne opravite; glejte, ves svet je odšel za njim!« Toda že čez

In prav med slovanskimi narodi se je posrečilo židom najti ugodna tla za komunizem. Tako je ta kuga, ki uničuje narode s socialnimi zablodami, z borbo proti veri, nramnosti in narodnosti, ohromila največjo slovansko državo, da je danes v Evropi brez moči, enako usodo pa pripravlja tudi vsem drugim slovanskim narodom, ki je ne bodo znali še ob pravem času izžgati iz svojega narodnostnega telesa.

Da ta dva vzroka še drugod do podobnih posledic ne privedeta, ju je treba brezobzirno iz življenja slovanskih narodov izločiti.

### Prava pot

Prav dejstvo, da smo slovanski narodi življenjsko drug na drugega navezani, nam daje možnost in nalaga dolžnost, da pokažemo Evropi pravo pot v reševanju narodnostnih vprašanj.

Predvsem je treba priznati obstoječa dejstva. Čemu kovati teorije o nekem višjem narodu, ko se posamezni deli države zavedajo svoje narodnostne samobitnosti? Ali je vredno dvajset let vzdrževati utopijo, ki jo nato zunanje sile razbijejo v nič? Strah pred odcepitvijo je pač neutemeljen, saj te narode večinoma prostor nujno veže na življenjsko skupnost. In če ima narod pravico do samostojnosti, ali mar nima tudi pravice ohranjati in razvijati svoje samobitnosti v državni skupnosti z enakopravnimi jezikovno in rasno sorodnimi narodi?

Slovanski narodi so z malenkostnimi izjemami v narodih samih krščanski narodi. Ali res ni mogoče, da bi njihovi voditelji pozabili na od drugod uvožene predsodke in pomisleke in da bi na podlagi krščanskega izročila slovanskih narodov ustvarili z božjo pomočjo trdne in močne državne zgradbe na temeljih dejansko izvajane enakopravnosti narodov? Pri krščanskih narodih je mogoče, da se izloči narodnostni šovinizem in ga nadomesti medsebojno spoštovanje. Pri njih je mogoče, da silo nadomesti pravičnost in snovno številčno nadvladovanje priznana in izvedena enakopravnost.

Ko bi to pot nastopili pred 20 leti, bi bilo danes bolje. Toda tudi danes je še čas, da krenemo na pravo pot in svoje slovansko poslanstvo izpolnimo. Če bomo odlašali na jutri, bo morda že prepozno.

nekaj dni se je razpoloženje množice popolnoma izpremenilo. Njena čustva so pod vplivom propagande in izpremenjenih okoliščin, v katerih se je Jezus nahajal, zavalovala v nasprotno smer. Kakor je imel Jezus na cvetno nedeljo le malo nasprotnikov, tako je imel na veliki petek le še malo prijateljev. Nekaterim se to čudno zdi. Kdor pozna izpremenljivo čustva množic, ve, da so taki preokreti v vseh časih in povsod možni. Kako to?

V človeku je mnogo dobrega. Um stremi k resnici, volja hrepeni po dobrem. Nič izrednega ni, če se človek oklene Boga in se ves k njemu obrne. Mogočno čustvo vzhite nja in navdušenja prevzame pri tem nekateri. Pri manifestacijah in slavnostnih obhodi se prenese kar na cele množice, ki so navzoče. Toda človek ni absolutno dober. V njem je nagnjenje k slabemu. Smer človekovih misli, hotenj in čustev se lahko izprevrže v slabo. Človek je na žalost obojega sposoben. Zdaj manifestira za Boga, zdaj proti Bogu. Človeštvo vedno prireja cvetne nedelje in velike petke. Odgovor na to čudno ravnanje je v človeškem srcu, ki ni absolutno dobro in ne absolutno slabo.

## Realno gledanje na Češko in Masaryka

»Najkulturnejša slovanska država...« »V Prago so romale jugoslovanske mlade generacije napajat se k vrelcem velikih učiteljev moralnih moči za skupno borbo, ki smo jo Jugoslovani in bratje Čehoslovaki ramo ob rami vodili.« »Masarykova republika, zgrajena na večnih moralnih resnicah.«

»Moda« je pri nas poveljevali Masaryka in bratstvo s Čehi; to »modo« so uvedli svobodomisleci.

Toda resnica je pred vsemi frazami: Ko so se l. 1910 slovenski poslanci borili za slovensko vseučilišče v Ljubljani, ko so istočasno zahtevali Italijani svoje v Trstu, je Masaryk imenoval te zahteve nezrele in dal razumeti, da je naša politika balast za Čehe, ki so imeli vedno le svoje koristi pred seboj, tako da je »Slovenec« dne 7. septembra 1910 ostro obsodil Masarykov češki egoizem. Trditve, da je mlada generacija romala v Prago napajat se k vrelcem velikih učiteljev moralnih moči, je le deloma resnična. Nekaj slovanskega čuta je tam mladina res dobila, toda žal je Masaryk velik del naše mladine zastrupljal s proticerkvenim duhom in z duhom verske skepse in s tem naravnost uničeval moralne moči našega naroda.

Nadalje še zgodovinsko dejstvo, da so Čehi

stali na mirovni konferenci v Parizu bolj na strani Italije kot na naši strani: seveda, ker so bili tako Čehi kot Italijani proti **samo-odločbi narodov**, Čehi zaradi sudetskih Nemcev, Italijani zaradi primorskih Slovencev.

Masaryk je bil nadalje v duhovnem sorodstvu s Tyrševo ideologijo Sokolstva, ki se nam je vsiljevala, a je tako protislovenska, da je moramo brezpogojno odkloniti.

Naravnost neumljivo pa je, kako se je mogel Masaryk kot predsednik bratske češke države vezati s komunistično Rusijo, kako sta mogla dopustiti on in njegov naslednik Beneš, da je Češka postala naravnost orožarna za španski komunizem ter predstraža Rusije proti zahodni Evropi; istočasno pa še leglo framasonstva, ki je skotilo spakedrani nestvor v edinstveni češkoslovaški narodnosti, kljub temu, da so Slovaki na vse načine proti temu »ujedinjenju« protestirali, ker bi tako kratkomalo prenehali biti Slovaki in morali postati Čehi.

Masarykovo predsedstvo je polno tragike zamujenih zgodovinskih prilik.

Gotovo je večji del krivde razsula češke države pri sosedih, toda nekaj odstotkov so doprinesli k temu tudi Čehi sami.

## Univerza Kongres medicincev

Sredi marca se je vršil v Belgradu kongres medicincev, ki naj vedno opominja pristojna mesta, da še vedno nimamo vseh ustanov, ki so potrebna pri študiju medicine. Tisti referati, ki so se tikali zgolj strokovnih zadev so bili na mestu.

Ne vemo pa zakaj je bilo potrebnih tudi nekaj takih, ki so z jasno mislijo kazali, da še vedno brenkajo na stare Marxove citre. Vedno imajo na jeziku strokovnost, zakaj so bile potemtakem potrebne tiste rdeče meglice, mogoče v okras.

Pa vendar ne mislijo, da sta medicina in marksizem nerazdružno zvezana med seboj. V praksi rabi marksizem res da dokaj ljudi da pokopujejo mrličje; takim pravimo pri nas grobarji in ni treba znati drugega kakor krepko vihteti kramp. Zdravniška veda je zato na svetu, da življenje varuje, ne pa uničuje in ubija, kar pri marksizmu otopljivo najdemo.

Res je beda akademikov povsod pri nas velika in moramo sami iskati poti kako bi temu socialnemu zlu odpomogli. Toda ne rešuje se na način, kakor so delali Belgrajčani. Take akcije bi trajale predolgo, ker kakor vse kaže svetovne revolucije še dolgo ne bo in tako nima smisla zbirati zanjo denarja, kakor so delali akademiki v Belgradu, ki so zbrali za rdečo Španijo 40.000 din; poleg tega pa poslali na fronto še nekaj tovarišev, ki pa so imeli to smolo, da jih je Franco ujel in jim ni dovolil, da bi se dostojno proslavili.

Tisti, katerim razmere niso dovolile, da bi sami pograbili za puško in prelili svojo kri za rdečo »svobodo«, so si napravali časopis, v katerem najdejo svojo uteho v tem, da se razveseljujejo ob pogledu na slike »iinternacionalcev«, ki počivajo po bojih.

Višek vse naslade so prav gotovo gromo-

Zato more obojemu služiti. Vsak izmed nas to vsak dan sproti okuša. Bogu hočemo služiti in vendar ga neprestano v svojem življenju izdajamo. Ali ni potem v nedeljski liturgiji čisto naša podoba? Cvetna nedelja poleg velikega petka!

viti članki o fašističnem terorju. Balzam za skeleče rane pa miroljubna poročila iz USSR.

Ob takih govorih je jasno, da so se sodrugi iz Zagreba in Ljubljane kar tresli od ganotja in drug drugemu zvesto zatrjevali: Vi ste naši mi pa Vaši pa konec.

### Drobec

Da smo Slovenci gostoljubni, o tem pač ni treba več razpravljati. Toda od ljudi, ki to potezo v našem značaju uživajo, moramo energično zahtevati, da spoštujejo vse naše zaklade in svetinje.

Na naši slovenski univerzi študira večje število Bolgarov. Prav in lepo je, da se Slovani med seboj spoznavamo in utrjujemo kulturne vezi. Gotovo pa si ne bodo pridobili simpatij našega naroda, če takole sodijo: »Le pa je vaša zemlja, samo preveč cerkva imate, kar ni dobro za narod, ker ga ubija.« Tak nima mesta pri nas; pa čeprav je član bratskega naroda!

Slušatelje juridične fakultete je najbolj zanimalo vprašanje ali bo za pridobitev doktorata merodajna nova uredba z disertacijo ali pa bodo ostali še rigorozni. Svet juridične fakultete je sedaj izdal razglas, da veljajo do konca šolskega leta 1941/42 za slušatelje, ki so se vpisali na pravno fakulteto pred uveljavitvijo nove uredbe (31. dec. 1938), glede pridobitve doktorata **dosedanji predpisi**. V taksno-pravnem pogledu pa je z uveljavljenjem nove uredbe smatrati dosedanje tri rigorozne skupno kot doktorski izpit.

Z ozirom na to je svet juridične fakultete na svoji redni seji dne 13. marca 1939 sklenil, da se pobirajo pri prošnjah za pripustitev k rigorozom, ki bodo poslej vložene, naslednje takse:

1. ob prvi prošnji (vloženi od 13. marca 1939 dalje) za pripustitev k rigorozu 500 din;
2. ob nadaljnjih prijavah za rigorozne 10 din;
3. ob ponavljanju posameznega rigorozna 343.50 dinarjev.

Dosedanje rigoroznine odpadejo.

### Velikonočne počitnice.

Velikonočne počitnice na ljubljanski univerzi bodo trajale od 3. do 15. aprila.



# Književnost

## Žanetova zgodba

V tistih časih, ko sem še sam trgal hlače po šolskih klopek, sem imel sošolca, možakarja posebne vrste. Po njegovem mnenju — po njegovem, prosim, je bil to najlepši, najduhovitejši človek, ki je sploh kdaj živel. Bil je, po njegovem mnenju, obdarjen z vsemi imenitnimi človeškimi lastnostmi v superlativu. Tako je med drugim tudi menil, da je imeniten plesalec, in zaradi tega ni zamudil, če je bilo le mogoče, nobene plesne prireditve. Kot vidite, je imel zelo visoko mnenje o sebi. Glede tega se je držal načela, da je mnenje pametnih vedno v manjšini. In v tem primeru je bil res v velikanski manjšini. Ta izredna delavnost mojega sošolca pa ni ostala prikrita šolskim oblastem, ki so mu, misleč, da se bo poboljšal, prepovedala obiskovanje vseh prireditev po osmi uri zvečer. Nekoliko tragično za našega junaka, kaj ne, Toda on tega ni vzela tako tragično. Le še bolj je vzburkalo njegovo pustolovsko kri. Začel je nositi glavo še bolj pokonci, in polščalo se ga je vedno višje mnenje o samem sebi. Tako se mu je zazdelo, da bi bil naravnost greh zamuditi pustno maškerao. In takega greha naš Žane, tako mu je bilo namreč ime, ni bil zmožen. Tisto leto je bila maškerao izredno lepa, toda za Žaneta usodna. Sredi šumnega pustnega vrvenja, prav ko je plesal s krasno masko in si v duhu predstavljal šele krasoto izpod maske, se je nenadoma srečal z dvojico oči, ki so ga premrazile v dno srca. Našemu, prej tako ognjevitemu Don Juanu je postalo ledeno mrzlo, kolena so se mu zašibila in pred očmi se mu je pojavila kar cela zmešnjava fizikalnih aparatov, med njimi pa tisti grozni obraz! Roke so mu omahnile, opotekel se je, njegova plesalka pa je prezirljivo zamahnila z roko in dostojanstveno odšla. Ko se je Žane zavedel, je že ni bilo nikjer več. Postal je rdeč, se obrnil na peti in odšel, ko da bi se mu peklenščki podili za petami. Med potjo domov je škrtal z zobmi in preklinjal ves svet. Gorje profesorju, ki bi mu danes prišel v roke! Srednjeveško mučenje bi bila otročarija v primeri s tem, kar jim je on pripravljaval. Ko je na postelji navijal uro budilko, si je predstavljal, da je to glava ravnateljstva, ki ji on navija ušesa. Še vedno je upal, da ga tista dvojica nadvse osovraženi oči ni prepoznala, in tako je zaspal z raztrganim in negotovim srcem. To je še vse naravno in pravilno, toda to, kar vam bom sedaj povedal, je nekaj izrednega. Naš Žane je namreč tisto noč sanjal prečudne sanje.

Pomislite: V konferenčni sobi je zbran ves profesorski zbor v svečanih frakih, katere oblečejo vsako leto samo enkrat, in sicer na državni praznik. Gospod direktor pa stoji na čelu. Tudi to je še čisto možno, toda v ospredju stoji naš Žane. Oblečen je v eleganten temen plašč. Žanetu samemu se čudno zdi, od kod ima sedaj ta plašč, ki si ga je vedno želel, kajti njegov stari je bil precej ponošen in prav nič dostojanstven. Spoštovana gospoda, najbrž mislite, da prisostvujete svečani obsodbi našega prijatelja Žaneta, toda niti najmanj! Le pogledajte si ga, kako stoji dostojanstveno vzravnano! To ni nikak poklapan študentek, ki se boji vsakih profesorskih očal. Niti najmanj pa ni podoben zasačenemu grešniku, ki ga mislijo izključiti iz šole. Njegov praznično sijoči obraz izraža neko blagovoljno vzvišenost. Gospod direktor pa se mu globoko klanja s svečanim obrazom, ki jasno izraža neko zaskrbljenost in željo. Glejte, sedaj se gospod direktor znova pokloni in pravi: »Veselo spoštovani gospod Zaletel, prosim vas v imenu gospodov kolegov, kakor tudi v lastnem imenu, da nas ne zapustite. Storili bomo vse, da bo vaše bivanje med nami čim prijetnejše. Pustimo preteklost, mi smo ljudje bodočnosti!« In zopet ponižen poklon. Naš Žane, sedaj bi ga najraje imenoval veselo spoštovani gospod Žane, pa jezno odkima

z glavo: »Ne, dragi moji gospodje, to ni mogoče, kar je preveč je preveč!« Gospod direktor obupano pogleda po svojih kolegih in nadaljuje: »Saj veste, spoštovani gospod Zaletel, da smo se v vsem svojem šolskem delovanju trudili po svojih najboljših močeh, da vzgojimo domovini dobre državljane in koristne člane človeške družbe. Upam, velenjenjeni gospod Zaletel, da boste mogli o nas poročati samo pozitivno.« Gospod direktor strahoma pričakuje, kakšen vtis bodo naredile njegove besede. Žane njevoljno strese z glavo: »Gospodje še vedno skušajo mojo potrpežljivost, kot so bili navajeni delati dolgih osem let. Nikar si ne mislite, dragi direktor, da se dobi človeka, kakršnen sem jaz, z nekaj dobrimi besedami! Je treba že nekoliko več. Osem let je dovolj dolga doba, ki zadostuje človeku, da dobi lastno mnenje o stvareh. Poročal bom po svojih izkušnjah, opazovanjih in sklepih.« Te besede strahovito učinkujejo na ves profesorski zbor, najbolj pa na gospoda direktorja. Toliko, da ne poklekne pred Žanetom. Gospod direktor nadaljuje: »Visoko spoštovani gospod, ne zapustite nas, apeliram na vas, ne samo v imenu našega zavoda, ampak v imenu vseh, ki vas poznajo, in prosim vas še enkrat: ne jemljite si zgleda po nas, kajti mi smo le slabotni ljudje, bodite vi boljši, kot smo bili mi.« Gospod direktor se obrne k svoji četi, ki milo vzdihne: »Tako je!« Tedaj se oglasi tisti profesor, čigar oči se je Žane svojčas tako bal, in vzklikne: »Do smrti vam bomo hvaležni!« Žane se jezno obrne. »Za vas pa je najbolje, dragi gospod, če ste tiho. Vas in vaših predrznih laži imam že zadosti! Tudi meni se zdi, da bi mi bili zelo hvaležni, toda jaz se na vašo hvaležnost poživim!« Ponižni gospod v cilindru in fraku poparjeno utihne. Tedaj gospod direktor poskusi poslednjič. Povzdigne svoj glas za cele tri tone višje in ponovno svojo prošnjo! že se pripravljala, da poklekne predenj, kar Žaneta nenadoma obide velikodušje: »Naj bo, bom pa jaz boljši, kot ste vi. Toda neke kompenzacije moram zahtevati. Kajti, kot vam je znano, darila lahko mnogokrat moralno kvarno vplivajo, zato se bomo domenili takole: Vi boste meni izdali maturitetno izpričevalo, a jaz vas bom priporočil na merodajnih mestih. Pri vas ostati pa ne morem, kajti moj stric me želi sedaj, ko je zavzel nadvse važno mesto prosvetnega ministra, imeti pri sebi, da bi mu iz lastnih izkušenj poročal o šolstvu. On se kot politični voditelj kmetov namreč nikoli ni utegnil pečati s šolo.« — Gospodje profesorji so navdušeni za ta predlog in eden reče: »Meni se tudi zdi, da je tako najbolje. V takem primeru je pač vseeno, imeti spričevalo pol leta prej ali pozneje, ko pa tako zanesljivo vemo, da bi maturo napravili.« — Gospod direktor takoj ves vesel sede za mizo in začne z vedrim obrazom pisati spričevalo. Ko konča z uslužnim smehljajem, poprosi velerodnega gospoda Zaletela, ako bi blagovolil plačati kolke.

Žane, ki je gledal vse to s prezirljivim nasmehom na ustnicah, vrže z malomarno kretinjo pest srebrnih kovancev po mizi, da veselo zazvoni.

... da, zazvonilo je, toda ne srebrnjaki na mizi, ampak Žanetova budilka je neusmiljeno ropotala, da je šlo skozi ušesa.

Žanetova idila se je hipoma znašla v kruti resničnosti! Naš junak je odprl oči in s krmežljivim pogledom iskal okrog sebe ravnatelja, profesorje, predvsem pa maturitetno spričevalo, toda nikjer ničesar! Kazalec pa se je bližal osmi!

Žane je planil iz postelje, porinil glavo v vedro mrzle vode in se naglo oblekel. V šolo je prišel med molitvijo, se vsedel v zadnjo klopo, vzela sosedov zvezek in začel prepisovati domačo nalogo. Ure so mu danes strašno počasi tekale. Ni se upal pogledati nobenemu

profesorju v oči, ker se je bal, da ne bi videl v njih zapisano svojo pogubo. Njegovo spokorniško razpoloženje se je idealno skladalo s pepelnico sredo, bil je prava posebljena spokornost. Čudno je bilo le to, da so ga danes vsi profesorji tako lepo pustili v miru. V začetku zadnje ure, ko je že mislil, da se bo vse dobro izteklo, je naenkrat vstopil ravnatelj z razrednikom. V tistem hipu bi Žane najrajši zlezal pod klopo. Razrednik je položil z dostojanstven obrazom dijaško knjižnico pred Žaneta.

Ravnatelj pa je stopil na oder, dvignil roko in začel: »Vidite, kam privede mladega človeka

predrznost in nepremišljenost!« — Govoril je še dalje pravo, pravcato postno pridigo, ki sem jo pa tekom let kljub njeni izrednosti že pozabil. Žane se je vrgel na klopo in bil z glavobolno, pri tem pa je spuščal take glasove, da bi se ga kamen moral usmiliti, če bi ga slišal. V tem globoko tragičnem trenutku ni bil ta Žane prav nič podoben onemu, ki ima ministra za strica. Ker na ponovne pozive ni hotel zapustiti razreda, je razrednik pozval na pomoč eksekutivo v osebi šolskega sluga, ki ga je Žaneta namreč, spraval na terorističen način iz te, njemu tako osovražene šole.

Li-k

## Trinajsta konferenca mednarodnega protikomunističnega odbora

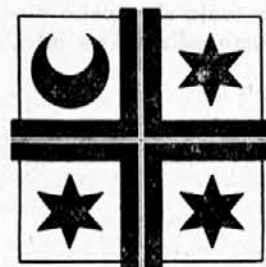
Februarja meseca letošnjega leta je bila v Ženevi 13. konferenca mednarodnega protikomunističnega odbora pod predsedstvom člana narodnega sveta Théodorja Auberta. Naloga te konference je bila proučiti delo in uspehe posameznih narodnih odborov in vlad v borbi proti komunizmu. Omeniti moramo namreč, da obstoja v Ženevi stalen protikomunistični odbor, ki je organiziral v vseh deželah, katerim grozi komunizem, narodne centrale, ki so v stalnem stiku z osrednjim odborom. Ves svet s simpatijo pozdravlja delo tega odbora, ki si je postavil za nalogo razkrinkati delo in zvižate tretje internacionale. Po poročilu predsednika o delovanju osrednjega odbora, so delegati iz različnih držav podali dragocena poročila o protikomunistični borbi. Istočasno pa je bila otvorena razstava pripomočkov protikomunistične borbe, ki je posrečeno nadaljevanje razstave, ki je bila otvorena že pred dvema letoma in ki je imela mnogo uspeha v mnogih švicarskih mestih.

Med drugim je konferenca obravnavala tudi metode, ki jih uporabljajo komunisti. Posebno pozornost so zbuvala poročila iz onih držav, ki so že okusile grozote komunizma. S posebnim zanimanjem so navzoči poslušali poročila iz Španije. Ta poročila so bila namreč podprta z dejstvi in neizpodbitnimi dokazi.

Zadostuje, če poudarimo le nekatere poizkuse, s katerimi je pred l. 1936 skušala 3. internacionala privedi do revolucije: splošne stavke, oslabitev protikomunistične borbe, spretno skrivanje komunistov za hrbte socialistov, napadi na vlado itd. Poročevalec pravi končno, da bi ne bilo prišlo do revolucije, če bi le vlada Primo de Rivera bila bolj energična. O komunizmu, pravi poročilo, moramo vedeti, da mora biti uničen ali pa bo on uničil druge. Zato bi ne smelo biti v Španiji mesta za zločinca, ki varajo ljudstvo, napadajo domoljube in begajo ljudstvo z najrazličnejšimi vestmi. Ti zločinci, ki so povzročili v Španiji toliko grozot, ne morejo računati na usmiljenost pravih Špancev, ki so utrpeli toliko žrtev. Člani rdeče vlade, ki so pokradli posameznikom vse dragocenosti bodo sojeni kot tatovi.

Da izgine komunizem za vedno iz Španije, pravi poročilo, je treba razkriti laži in podlost voditeljev, ki jih je vodila Moskva, uničiti že v kali vse namere komunistov, zbrati fotografije dokazne in poročila ravnateljev komunističnih ječ v Španiji in odpreti oči narodu, da bo mogel spoznati strahote Moskve.

Zastopniki mnogih držav so prinesli zanimiva poročila o protikomunistični propagandi in se obenem zahvalili predsedniku za njegovo delo.



**Nosite znak  
Slovenske  
dijaške zveze!**

Dobite ga pri poverjeniku ozir. v pisarni, Miklošičeva cesta 5

### Vera, prva osnova zdrave države.

Predsednik Roosevelt je ob prvem zasedanju ameriškega parlamenta izjavil, da se tri ustanove izkažejo kot vedno bolj potrebne: vera, demokracija, mednarodna dobra vera.

»Prva je vera, ki je vir obeh drugih; vera, s tem, da uči človeka obveznosti do Boga, daje posamezniku čast lastnega dostojanstva in ga uči, da spoštuje sam sebe, ko spoštuje sosedu.

Ta izvajanja so bila zelo simpatično sprejeta v demokratičnih deželah Evrope; toda v Franciji je levičarsko časopisje glede vere drugega naziranja; pravi, da je v laični Franciji »morala«, očitno morala človeških pravic stopila na mesto vere; toda prav to moralo označuje Roosevelt za nezadostno,

### Radio-vojska.

»Reynolds News« je pred kratkim poročal, da se tretji rajh zelo prizadeva, da bi postavil v Grčiji veliko oddajno postajo, kj naj služi za propagando v balkanskih deželah. Angleški vladi so zato kar najbolj polagali na srce, da to na vsak način prepreči, naj stane, kar hoče.

V letni semester se je od 1. marca do danes vpisalo 1699 slušateljev in slušateljic, do čim je bilo v zimskem semestru vpisanih 1965 slušateljev in slušateljic.

### Vseučiliška nedelja v Italiji.

Tiha nedelja je bila v Italiji posvečena zbiranju darov za katoliško univerzo.

Navajamo nekaj številke iz življenja univerze Presvetega Srca. Ustanovljena je bila leta 1921.

vpisanih v šol. letu	1924-25	1929-30	1937-38
akademikov	188	422	1972
akademičark	37	378	1430
skupno	225	820	3405

laureat je doseglo:

akademikov	12	47	136
akademičark	23	48	145
skupno	23	95	281

knjige v knjižnici	1923	1929	1938
številu »prijatelj univerze«	155.000	230.000	820.000
Uspeh zbirke univerzitetne nedelje	16.600	74.000	152.800

1.046.000 3.030.000 3.214.000

Milanska katoliška univerza je vzgojila poleg neštetihih višjih uradnikov v državni službi doslej tudi že 30 vseučiliških in približno 700 srednješolskih profesorjev.